

SAVITALLI JOEN RANNALLA

ME • Yritysmynnin parissa työskentelevät Taina Numminen ja Antti Hakala.
MÖKKI • Savesta tehty vanha 108 heidän hevostalli, joka on kunnostettu kesähuvilaksi. Pihapiirissä on myös riiden hirsistä tehty sauna.
MISSÄ • Laajoen rannalla Mynämäellä.

SEINÄ KUKKI.

Köynnösruusu kukkoo valossa ja lämmössä yli satavuotiaan savitallin seinustalla.

RUUSUNEN HERÄSI

Taina ja Antti remontoivat savesta tehdystä hevostallista unelmien kesäpaikan. Vieressä virtaavan salaperäisen joen rannan he säilyttivät alkuperäisenä.

TEKSTI Sari Järvinen KUVAT Pasi Leino

Taina ja Antti pääsevät melomaan suoraan mökkirannasta. Joenranta jätettiin luonnontilaan, sillä se on kaunis sellaisenaan.

Heidän ei pitänyt ostaa mökkiä. Oli kaunis kesäaamu vuonna 2010, ja kuusikymppiset **Taina Numminen** ja **Antti Hakala** päättivät lähteä vain sunnuntaiajelulle katsomaan tonttia, joka oli pistänyt silmään lehti-ilmoituksesta.

Kun pari pääsi perille, tontti oli jo myyty. Myyjä kuitenkin kertoi, että hänellä olisi toinenkin. Myyntipuhe meni kutakuinkin näin: ”Paikka on hirveää ryteikköä, laittakaa pitkät housut ja saappaat. Älkääkää järkyttykö rakennuksesta. Se on kamalassa kunnossa.”

SILLOIN HE EIVÄT vielä tienneet, että tontilla sijainnut talli oli yksi Suomen 12 savirakennuksesta, joka oli päässyt mukaan EU-rahoitteeseen projektiin. Se oli kirjattu erittäin huonokuntoiseksi.

Pari raivasi tiensä villiintyneen tontin läpi

Laajoen rannalle kohti rauhoitettavaa vedensolinaa. Joen reunamilta nousi ylväs rivi keltakurjenmiekköjä, ja jykevärunkoinen puujättiläinen ojensi vehreät oksansa veden ylle. Jotkut olivat käyttäneet suvantoa salaisena uimarantana.

– Silloin katsoimme Antin kanssa toisiamme silmiin ja tiesimme sanomattakin, että tämä on se paikka, josta olimme molemmat salaa haaveilleet, Taina Numminen kertoo.

Kaupantekopäivästä lähtien pari otti hymyillen käyttöön uudet tittelit. Tainasta tuli Savikulman tallin emäntä ja Antista tallin renki. He olivat innoissaan: siitä tulisi ihana kesähuvila.

– Näimme paikan mahdollisuudet mutta emme sitä, kuinka paljon työtä se vaatisi.

SAVESTA TEHTY HEVOSTALLI sijaitsee Varsinais-Suomessa, Korvensuon kylätien varrella Mynämäessä. Ohi kulkevat paikkakuntalaiset saivat pian nähdä Tainan ja Antin painelevan

Pari kertaa pidimme ystävien kanssa isot talkoot ja niiden jälkeen kesäjuhlat.”

KESÄKAHVILA.

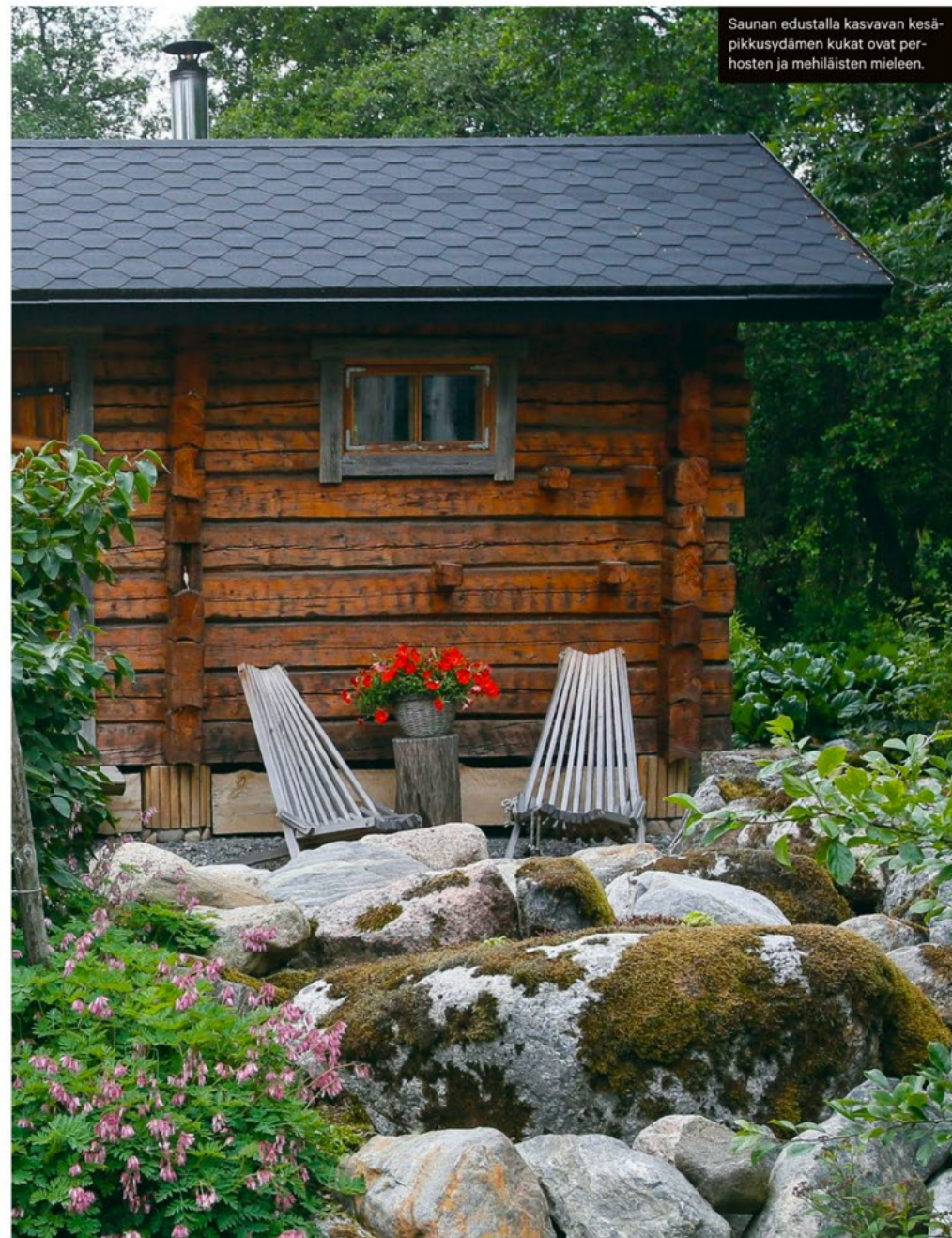
Savesta tehty noin 60 senttiä paksu ulkoseinä jätettiin osittain näkyviin. Tallin on niin tilava, että pari on pitänyt siellä kesäkahvilaa Avoimet puutarhat -päivänä.

Ryteikkö muuttui paratiisiksi suurin ponnistuksin, mutta työleiri tontista ei tullut.

TIIVIS KUKKASIKERMÄ.

Muutamana ensimmäisenä vuonna Taina jakoi perennoja kukinnan kustannuksella. Se kannatti, sillä nyt kukkapenkki on niin runsas, ettei rikkaruohoille ole juuri tilaa.

Tainan ja Antin idyllinen pihapiiri on kuin entisajan mummolasta.

Toisinaan renki laittaa nostalgiset iskelmät soimaan ja pyytää emännän tanssiin ruusujen kukkiessa ympärillä.

käsissään milloin vasara, milloin lapio.

Sekin kylällä tiedettiin, milloin Antti leikkasi nurmikkoo. Maasto oli näet kovin kivinen. Leikkureita on mennyt rikki kolme tai neljä.

Ammattilaiset remontoivat tallin ja piharakennuksen vaativat osat, ja pihatyöt pariskunta teki itse. Seuraavana kesänä he pääsivät nukkumaan vanhaan kanalaan tehtyyn makuuhuoneeseen. Ruokaa Taina laitto tupakeittiössä, joka sijaitsi entisen navetan eteisessä.

– Paikka vaati tuhansia tunteja työtä. Ei tätä laitettu isolla rahalla vaan paljain käsin. Tutuille sanoin, että meillä laitetaan kroppa likoon, ja se on rengin kroppa, Taina nauraa.

– Se oli hauskaa, vaikka taisin välillä olla ”ylikunnossa”. Pari kertaa ystävämme tulivat auttamaan, ja pidimme isot talkoot. Niiden jälkeen oli kesäjuhlat, joissa vain rentouduttiin, Antti-renki sanoo.

PIHAAN TAINALLA OLI harvinaisen selkeä suunnitelma. Siitä tulisi mahdollisimman helppohoitoinen, korkeintaan pari kukkivaa pensasta. Tuttavat ja ystävät alkoivat kuitenkin tuoda tullessaan jakotaimia, sipuleita ja siemeniä, eikä Taina voinut olla innostumatta niistä. Pian hän itsekin keräili kasveja ja pelasti muuttaman ressurkan yleisestä roskalaatikostakin.

Hevostallin kylkiäisenä pari sai mukkean ja matoisan kasan vanhaa hevosenlantaa. Sen Taina ja Antti lapioivat kuorma kerrallaan kotikärryihin ja siirsivät kukkapenkin pohjaksi.

Koska naapurissa oli Korvensuun konepajamuseo ja omalla tontilla vanhoja rakennuksia, Taina halusi niihin sopivia perinteisiä perennoja. Pian puutarhassa kukki juhannus- ja valamonruusut, syreenit, päivänliijät, kesäpikkusydämet ja unikat. Kasvimaalla kokeiltiin kolme eri lajiketta punajuurta, sipulia ja perunaa.

JUURI KUN TAINA oli saanut kukkapenkin komeaan kasvuvauhtiin, hän sai kaivaa kaiken ylös. Muutama vuosi sitten tontille nimittäin nousi 1800-luvun riihen hirsistä tehty sauna. Sen takia pihaan täytyi tehdä väliaikainen tie ja kaivaa vesi- ja viemäriputket.

– Siirsin kasvit ruukkuihin ja osan evakkoon perunamaalle. Se oli oikea siirtolapuutarha.

Kaivuri ajoi lumikärhön yli kahdesti, eikä tähtimäisesti kukkiva köynnös ollut sen jälkeen enää entisensä vaan kuihtui pois. Muut kasvit Taina sai pelastettua, ja viime kesänä kukkapenkki näytti jälleen hurmaavalta.

Pari onnistui isosta urakasta huolimatta välttämään työleirin ahdistuksen. Tainalla ja Antilla on siihen yksinkertainen vinkki: kun ei tee aikataulua, ei tule stressiä.

– Minulle puutarhanhoito on henkireikä, stressitöntä keskittymistä. Tykkään nyppiä ja kitkeä, ja ajatukset saavat tulla ja mennä. Joskus saatan vain kierrellä ja katsella, pysähtyä ja nauttia kaikesta ympärillä olevasta.

Täällä rengilläkin on lupa nauttia elämästä. Jos hän avaa hevostallin pariovet ja antaa **Olavi Virran** laulujen soida puutarhassa. Sitten renki kumartaa emännälleen, ja pari tanssii tallissa köynnösrusujen kukkiessa ympärillä hehkuvan punaisina.

Taina halusi luoda mökille vanhan ajan tunnelmaa. Siinä tärkeä rooli on Tainan mummolasta tuodulla jalopähkämöllä.